

อารัมภบท

ราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่น (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “คู่ภาคี”)

สำนึกถึง ความสัมพันธ์อันมีไมตรีต่อกันและสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองอันแน่นแฟ้นระหว่างกัน รวมถึงความเข้าใจร่วมกันในประเด็นต่างๆ ซึ่งได้พัฒนามาตลอดระยะเวลาหลายปีแห่งความร่วมมือที่บรรลุผลและเป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

ยอมรับว่า ความเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจของคู่ภาคีจะขยายตลาดให้ใหญ่ขึ้นและก่อให้เกิดตลาดใหม่ๆ และจะปรับปรุงประสิทธิภาพทางด้านเศรษฐกิจและสวัสดิภาพของผู้บริโภค เพิ่มความดึงดูดใจและความมีชีวิตชีวาของตลาดในคู่ภาคี และขยายการค้าและการลงทุนไม่เฉพาะระหว่างคู่ภาคี แต่รวมถึงในภูมิภาคด้วย

คำนึงถึง สิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศซึ่งคู่ภาคีเป็นภาคีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ที่ทำที่มารราเกช เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994

ระลึกถึง ข้อยึดมั่นของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 และข้อห้าของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ในภาคผนวก 1 เอ และภาคผนวก 1 บี ของความตกลงที่กล่าวถึงข้างต้นตามลำดับ

ปรารถนา ที่จะร่วมกันพัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อความมั่งคั่งและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในประชาชาติดังกล่าว

ยอมรับถึง ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประชาชนและประชาคมทางธุรกิจของคู่ภาคีเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

คำนึงถึง ความจำเป็นเฉพาะและความแตกต่างในเรื่องระดับการพัฒนาของภาคีแต่ละฝ่าย ตลอดจนเป้าหมายร่วมกันที่จะบรรลุเป้าหมายของระดับการเปิดเสรีที่สูงขึ้นเป็นลำดับโดยเร็ว

คำนึงถึง กรอบสำหรับความร่วมมือหุ้นส่วนเศรษฐกิจระหว่างญี่ปุ่นกับสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งลงนามที่บาห์ลี อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2003

เชื่อมั่นว่า ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่แน่นแฟ้นขึ้นระหว่างคู่ภาคีจะทำให้เกิดโอกาสมากขึ้น ก่อให้เกิดความประหยัดจากขนาดการผลิตมากขึ้น และมีสภาพแวดล้อมสำหรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สามารถคาดหมายได้ง่ายขึ้น ซึ่งไม่เพียงสำหรับธุรกิจของญี่ปุ่นและไทยเท่านั้น แต่สำหรับธุรกิจอื่นๆ ในทวีปเอเชียเช่นกัน และ

มุ่งมั่น ที่จะสร้างกรอบทางกฎหมายเพื่อความเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจระหว่างคู่ภาคี

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้